

og disses virkninger på omgivelserne vil ofte findes hos den, som søger anlægget eller virksomheden etableret. Det vil derfor bl.a. i sådanne situationer være naturligt at inddrage »den anlæggende part« – ved elforsyningsvirksomheder, f.eks. den bevilningshavende forsyningsvirksomhed – i udarbejdelsen af undersøgelserne m.v.

For så vidt angår de virksomheder, som tillige er omfattet af godkendelsesordningen efter lovens kapitel 5 vil de nærmere vilkår i forbindelse med sådanne anlægs placering som hidtil blive fastsat i forbindelse med behandlingen af en eventuel ansøgning om godkendelse af de pågældende anlæg efter miljøbeskyttelseslovens § 35.

Bestemmelsen berører kun i mindre omfang de anlæg, der søges etableret af offentlige myndigheder/virksomheder eller koncessionerede selskaber.

For så vidt angår sådanne anlæg rummer allerede de eksisterende lands- og regionplanlove bestemmelser, som sikrer et samspil med regionplanlægningen, og reglerne har ikke betydning for anlæg, hvis placering allerede er fastlagt ved lov.

Med forslaget tilsigtes det at sikre, at der også i forbindelse med lokaliseringen af større anlæg, som ønskes etableret af private virksomheder, skabes grundlag for en kvalificeret vurdering af miljøkonsekvenserne til brug for den regionplanmæssige interesseafvejning.

Til §§ 62–62 b

Ifølge den gældende bestemmelse i miljøbeskyttelseslovens § 61 udarbejder amtsrådene med bistand fra kommunalbestyrelserne planer for den fremtidige beliggenhed af bl.a. forbrændingsanstalter, lossepladser og lignende indretninger til oplagring eller behandling af affaldsprodukter. Denne planlægning tager efter bestemmelsens ordlyd udgangspunkt i spørgsmålet om lokaliseringen af de pågældende anlæg som særligt forurenende virksomheder.

En affaldsplanlægning bør imidlertid efter miljøministeriets opfattelse tilgodese en række andre hensyn end de rent lokaliseringmæssige. Planlægningen bør således bl.a. tjene som instrument for myndighederne til at sikre, at affaldet gennem styring af affaldsstrømmene bortskaffes på den samfundsmæssigt mest fordelagtige måde, ligesom det også bør indgå, at der ved valg af bortskaffelsesmetode tages hensyn til at formindske forbruget af naturressourcer.

Med henblik på at styrke affaldsplanlægningen, således at alle aktiviteter i forbindelse med affaldsbortskaffelsen inddrages i planlægningen, og såle-

des at genanvendelseshensyn kan indgå med større vægt end hidtil, finder ministeriet det derfor nødvendigt, at der i loven optages særlige bestemmelser om planlægningen af affaldsbortskaffelsen.

Ifølge forslaget til § 62 a, stk. 1, skal kommunalbestyrelsen efter forhandling med amtsrådet udarbejde en plan for bortskaffelsen af affaldet i kommunen. Det nærmere indhold af planen er beskrevet i § 62 a, stk. 1, og vil i øvrigt kunne fastlægges nøjere af miljøministeren i medfør af bestemmelsen i § 62 c.

I medfør af den gældende bestemmelse i lovens § 4 kan miljøministeren fastsætte regler om bl.a. affald, når dette findes nødvendigt af hensyn til forebyggelse og imødegåelse af uhygiejniske forhold eller af væsentlige ulemper for omgivelserne. Sådanne regler er fastsat i miljøministeriets bekendtgørelse nr. 170 af 29. marts 1974, det såkaldte miljøbeskyttelsesreglement, der for så vidt angår affaldsbortskaffelsen indeholder en række bestemmelser af hygiejnemæssig karakter til afløsning af de hidtidige forskrifter i sundhedsvedtægterne, som ophævedes ved miljøbeskyttelseslovens ikrafttræden.

De foreslåede regler om planlægningen af affaldsbortskaffelsen er baseret på hensyn, som rækker videre end de rent hygiejnemæssige, idet alle faser af affaldsbortskaffelsen tænkes inddraget – indsamling, transport, behandling, herunder forbrænding og slutdisponering – ligesom der skal indarbejdes genanvendelseshensyn. En vurdering af rent hygiejniske forhold vil derfor ikke være tilstrækkelig for kommunalbestyrelsen til at realisere planlægningen, som skal sikre såvel en optimal udnyttelse af behandlings- og deponeringsanlæg, som en iværksættelse af genanvendelse.

Skal kommunalbestyrelsen have mulighed for at gennemføre den vedtagne affaldsplan, som repræsenterer en samlet vurdering af den miljømæssigt og samfundsøkonomisk mest hensigtsmæssige affaldsbortskaffelse, er det nødvendigt, at der består en retlig forpligtelse for de enkelte affaldsproducenter til at benytte de anlæg og bortskaffelsesordninger, som er indeholdt i den kommunale affaldsplan. I § 62 a, stk. 3, foreslås det, at miljøministeren bemyndiges til at fastsætte de nærmere regler om denne pligt samt om kommunalbestyrelsens adgang til at opkræve gebyrer for benyttelsen af de kommunale anlæg og bortskaffelsesordninger. I sådanne regler vil der bl.a. kunne tages stilling til, hvorledes f.eks. eksisterende genbrugsordninger i de enkelte virksomheder m.v. eventuelt kan indpasses i den kommunale planlægning. Det bemærkes, at de nævnte gebyrer efter almindelige kom-